

מחול

האיש שידע יותר מוב

אם אתה יודע יותר טוב ממני, בבקשה תהיה אתה המורה, התרגו המורה בבית הספר לרקדנים שבמאורזי. הנער בן ה-14, שעורר את חמתו של המורה, לא היסט. הוא תפס את מקום המורה, הדריך את בני גילו בביצוע מחול מסובך. עברה רק שנה. הנער השתחרר לואיס פרס דאווילה היה אז מורה בבית הספר. אם אתה יודע יותר טוב ממני, התרגו יום אחד מנהל בית הספר, תנהל את בית הספר במקומי. לו איס, המכונה לואיסילו, ליד מקסיקו, שרצה בילדותו להיות לוחם שוריים, לקח את הרב רים ברצינות, החל לנהל את בית הספר. מאז עברו כעשרים שנה. לואיסילו היה מורה לרקודים, מנהל להקות של רקודי סולקלור ספרדיים, וכוריאוגרף. לפני תשע שנים החליט להקים לו להקה משלו, וזה בביקורתו של טענו כי הוא מסלף את רקודי הפולקלור הספרדיים מצד אחד, ומכניס עמ' מיתות'ת' ברקודי הבאלט שלו מצד שני.

כיום נחשב לואיסילו כאחד הטובים ש' בכוריאוגרפים הספרדים. במקום שבועות, שנים. תיאטרון המחול של לואיסילו עמד להגיע ארצה לפני כשנתיים. נבוא אליכם בתום סיוור של ששה שבועות באוסטרליה, הבטיח לואיסילו לאמרנן הישראלי. הוא לא עמד

נב, ירדנה כהן ויהודית אורנשטיין. ב' מאוחר הרגיש סמי שהרקוד אינו מספך אותו. אפילו ברקוד הרגשתי שאינו יכול לשתף את כל הגוף בפה שאני רוצה לה' ביע, הסביר. הוא בחר בפנטומימה. הוא למד מעט משייקה אופיר ואלחין אפשינ, השתתף בלהקתו של ארקין, החל לאט לאט לרקום רעיונות משלו, עבר על הגשמתם. כקשר בצהל היה מנצל את שעות הפנאי שלו לתרגילי פנטומימה, ול' הופעות בהתנדבות בפני קהל חיילים. כשהשתחרר הופיע כשחקן בתפקידים פני' טים בהימה ובקאמר, המשיך כל הזמן לעבוד על תכנית הפנטומימה הפרטית שלו. בפסטיבאל-הנוער האחרון שנערך בווינה, הר' פיע סמי במסגרת המסלח החלוצית, וזה לציוני שבה. הוא החליט לעלות גם על הבמה הישראלית.

כשיופיע סמי בשבוע הבא בריסטי-היחיד הראשון שלו, הוא יוכל להתגאות כי כל תכניתו, החל ברעיונות וכלה בביצוע היא כולה שלו, פרי עבודה מאומצת ובררנית במשך שלוש שנים.

מאחורי הקלעים דלידה למצרים

הופעתה של הזמרת הצרפתית דלידה בישראל, שנועדה לאמצע 1960, התבטל כנראה. דלידה, שתיכננה את ביקורה

פנטומימאי מולכו הראשון היגר, השני נפטר

בישראל, במסגרת סיור רחב יותר במזרח התיכון, שעמד לכלול גם את מצרים, קיבלה רמזים ברורים שהופעתה במצרים תידחה באם תופיע בישראל. קרוב לוודאי שדלידה, שהיא מצריה ממוצא יווני, תעדיף את מצ' רים... מחזה מקורי חדש יועלה ב' קרוב על בימת התיאטרון הקאמרי. המחזה הוא הידוע בציבור, קומדיה של אפרים קישון. המחזה עבר בקריאה ראשונה עלידי ועדת הרפרטואר של התיאטרון, ויוצג עוד העונה, אחרי שהנהלת התיאטרון החליטה לתת עדיפות למחזות ישראלים... ב' ישיבת הקולקטיב של תיאטרון הבימה, שממדה לבחור בהנהלה החדשה של התיאטרון, רון, נדונה בין השאר בעיה מעניינת - הקמת קרן-פנסיה לשחקנים. הקמתה של קרן כזו היא עניין עקרוני בלבד, כיוון שלגבי שחקנים לא קיימת בעיית גיל, המגבילה את הופעתם על הבמה... עתידו של בית הספר הדרמטי של הבימה מוטל בספק. בית הספר, שהכנסותיו אינן מכסות את הוצאותיו, מביא רק גרעונות לקופת הבימה. מהמחזור האחרון של בית הספר לא התקבל אף לא שחקן אחד לתיאטרון... יהודה שבק, המנהל הטכני של התיאטרון, הקצי' מרי, הופיע השבוע, לראשונה בחייו, בתפקיד שחקן על הבמה. היה זה בהצגת בית ה' הבובות. מנהל הבמה שצריך היה להופיע על הבמה בטקס הקצו, בו הוא מביא את אשוח חג המולד, ומבקש עבורו חצי קרונה, חלה, ושבק מילא את מקומו. כל מה שהיה על שבק להגיד הוא: "חצי קרונה, בבקשה". למרות כל התכוננותו, התבלבל שבק באור הורקוים ורדש מונה מרון: "שתי קרונות, בבקשה"... לא פחות מבוזבז היה גם אברהם ניניו, במאי הצגת ה-12 המושב' עים המוצגת בחימה. בהצגה, שנערך ב' ירושלים, היה ניניו צריך למלא את תפקיד שמש בית המשפט, הפותח את הדלת בפני המושבעים. ניניו התבלבל, ובמקום לעלות על הבמה במדים, עלה לבוש בסודר.

בהבטחתו. סיור של ששה שבועות הפך ל' סיור של שנתיים. רק בשבוע הבא יציג לואיסילו את תיאטרונו בפני הקהל הישראלי, על בימת היכל התרבות.

תיאטרון הבלט הספרדי של לואיסילו כולל 25 משתתפים, בהם זמרי פלמנגו, גיטריסטים ופסנתרנים. המחול הספרדי אותו מציגים רקונו של לואיסילו הוא תשובת של רקודי דיעם בבאלטים מתוכננים וערוכים. הוא מכיל דרמה ריקודית שעלילתה דומה לעלי-לת דומיאו ויוליה, והמבוצעת ללא לוי מוסיקלי כלשהו, ועד לסצינה של מחולות עם ספרדיים כפריים; מחסיפמנייה הטבילי' אניה, שהיא טקס באלט קלאסי טהור, ועד לקצת האחרון של הבנות, בו מבצע כל אחד מחברי הלהקה רקוד סולו לצלילי ה' גיטרה. משום כך זכאי לואיסילו לכנות את להקת המחול שלו - תיאטרון באלט.

פנטומימה הכנה אישית

מזלה של הפנטומימה לא שיחק לה בחיי האמנות בישראל. היא לא הצליחה לתקוע בהם שרשים. חלוץ הפנטומימה הישראלית, שייקה אופיר, היגר לארצות-הברית. הצעיר שזכוכו זרח כפנומן, זאב (וילי) ליכטנ' באום, נפטר בראשית פריחתו האמנותית. גיוקי ארקין, חובב מוכשר שניסה לחפות על חוסר מקצועיותו ברעשנות, נסע אף הוא לחפש את מזלו בחוצות ברודביי.

אחרי הפסקה קצרה ינסה בשבוע הבא אמן ישראלי נוסף להחזיר לפנטומימה את מקומה. סמי מולכו כחוש הגוף ומתולתל הישוע הוא אמן צעיר בגיל (24). ממרכז ועדת התרבות שבטס הצופים מעניינים, ובוגר בית-הספר הטכני מונטיפיורי, התחיל את דרכו האמנותית בגיל צעיר כרקודן. הוא היה חניך הסטודיות של רינה גיוקובה, רחל

עליזה בארץ האהבות

איך רואה קוסמטיקאית צעירה את העולם

היא ירדה באיטיות בכבש המטוס הבלוי, כשהיא לבושה מעיל נהדר בעל צהארוך פורה ענקי, כובע אלגנטי לראשה, ובידה היא מחזיקה ארנק שחור גדול מעור גדי - והבעה של שיעמום נסוכה על פניה. העובדים והשותרים מיהרו לקראתה, היפנו אותה באדיבות לעבר אולם המכס, כשהם מדברים אליה כל העת אנגלית. הדבר שיצי' שע אותה שתי דקות בדיוק, עד אשר הגיבה, בעברית הברורה ביותר שלה: "מה יש, אתה חולה לדבר עברית?"

עליוה עולש חזרה אמנם מאירופה, שם שהתה כשלושה חודשים לרגל הקונגרס הבינלאומי (13) לקוסמטולוגים ואסטטי' קאים בלוצרן, ולאחר מכן שוטטה סתם בצרפת, איטליה, אוסטריה ואנגליה - עשירה יותר במלחמה ובחזיות - אולם דבר לא השתנה באופיה ובהתנהגותה. היא עדיין מהרהרת בקול רם על הצורך לעשות דיאטה כלשהי להרזייה, מבלי לעשות דבר בנידון, איננה מוכנה להישבע שתישאר ל' מעלה מחודשים בגוף הבלונדי-הכהה החדש שלה, מסוגלת סתם כך, לשם ההנאה ש' בדבר, לצאת לבושה ברישול מחושב למי קומות שהיא יודעת שהנשים בהם תהיינה הדרות, או להתגנדר במקום שהפשטות מ' חייבת - רק כדי לראות את מבטיהן ה' בקורתיים. מסרבת להיכנס למחוך. מכריזה בלי כרכורים על גילה (29). פורנית ללא חשבון, חברה טובה. מכאה גברים בלתי' סימפטיים לה ("רק כדי לראות אותם מת' אוששים אחר כך"). בוכה, "בסרטים מוסי' קליים מחורבנים כשהזוג רב וכל אחד הולך לדרכו". היא לא חזלה להשתגע אחרי ז'ראר פליפ ("כל כך האתלטי של מותו שהלכתי יוגנית נעליים. כעת קניתי לי גם תוכי ו' קראתי לו ז'ראר"), מאלרון בראנדו ("לא מנני שהוא שחקן - מפני שהוא חתיך"), אנתוני קתיץ למרות שהוא שייך לחברתה אלישבע מיכאלי. להפסיק לעבוד כשהיא משימעה במכון תקליט של איב מונטאן, משום שהוא עושה לה דברים.

היא עדיין שונאת גלדיולות. טלפון. את מריה של ("ראיתי אותה בשדה התעופה, ו' שמחתי נורא לראות שהיא מלאה קמטים ויש לה רגליים עקומות. כמובן שהיא חייכה את החיך הסריני שלה והתרפקה על ב' עליה"). לנסוע באוטובוסים. ו'חתיכות מ' תוקות מדי או כאלה המתאמצות נורא להי' ראות סקסיות."

כרם עם ביקיני

חברות המנסות לדובב אותה, היא יכולה לספר את האפיונה המשעשעת ביותר, באדישות וכלאחריידי, כאילו חיתתה דעה על מזג האויר, דבר שאבן אין היא עושה כמעט עולם. רק מי שטרוד להציץ לעיני האגוז שלה יבחין בניצנוץ משועשע ומרושע במקצת. העולם הוא באמת קטן, אחרי הכל, לדבריה. רק כדי להוכיח זאת יש בפיה סיפור: "... המקום לקבל רגש נחיתות נוראי - לא עוזר איך את נראית - זה בריביירה. הייתי בעדן רוק. זה מלון מפואר מאד. באים לשם המון מיליונרים אנגלים... אני באה יום אחד לשם, הולכת למקלחת ללבוש את הביקיני שלי ששקטן בקאן, כמובן, ואל תשאלני כמה זמן לקח לי עד שמצאתי את המידה שלי... ובכן, אני נכנסת ללבוש את הביקיני הפרחוני שלי, ולמלחמה נכנסת ח' תיכה נהדרת לבושה מכנסיים צהובים וחול' צה גברית סגולה קשורה בחזה, בלי חזייה כמובן. היא שאלה אותי באנגלית באיזה

מכוניוופי זגכרים

ה ביקור המשעשע ביותר היה במכון יופי לגברים, היחיד מסוגו בפאריז. מני הלת אותו גברת קשישה, פקחתי מאד, צינית במקצת ואשת-עסקים מצויינת. המכון חסר את האלגנטיות והקוקטיות והצבעים הורודים סגלגלים שראתה בסוירה במכוני-היופי ה' נשים, אולם הוא משגשג כנראה מאד. "ש' אלתי את פארל מי הלקוחות שלה," מספרת אך מתברר שרובם אנשי-עסקים מודקנים ו' עשירים, או כוכבי קולנוע. ישנם לפעמים צעירים, הבאים, מבווישים, לספל בפצעי' הגברות שלהם - אולם הם נמצאים במיעוט." רוב לקוחותיה של מדאם פארל הם גברים קשישים שאינם רוצים בקמטים סביב העי' ניים. מטפלים שם גם בגוף, להרזייה, באותן השיטות הנהוגות לגבי נשים: אמבטיות' אדים, מקלחות חמות וקררות, עיסויים. את הטיפול במצעים גברים, בפנים מי טפלות נשים. טיפול בפרצוף גבר אורך כשעה. "מדאם פארל התגברה אפילו על בעיית הזקן בשעת הטיפול. יש לה פודרה מיוחדת, בעזרתה היא מעסה את פניהם. המעניין הוא שלקוחותיה הצרפתים הם במיעוט. למדאם פארל יש תיאוריה מעניינת על כל העניין. קודם כל, היא אומרת, הגבר הצרפתי איננו בזבזן, ואיננו קוקטי. בארצות, שהגברים הם קצת דקרנטים, מוכרחות הנשים להיות מאד קוקטיות כדי לגרות אותם. הלקוחות ה' טובים ביותר הם האיתלקים, הספרדים ו'